

СХВАЛЕНО

на засіданні педагогічної ради
Протокол № 9 від 10 січня 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Директор закладу освіти

Ангела ДАКУНІНА

**Методичні рекомендації
для реабілітаційної роботи з використанням методу анімалтерапії з учнями в
умовах кризових випадків**

РОЗГЛЯНУТО

на засіданні ШМО педагогів (ООП)

Протокол № 4 від 10 січня 2023

 Наталія ГОЛУБЄВА

Методичні рекомендації для реабілітаційної роботи з використанням методу анімалтерапії з учнями в умовах кризових випадків

Мета:

Метою реабілітаційної роботи з використанням методів анімалотерапії є покращення психологічного та емоційного стану студентів у кризових ситуаціях, підвищення їх самопочуття, зниження стресу.

Завдання:

- Визначити індивідуальні потреби кожного учня.
- Залучається кваліфікований анімалотерапевт і підбирається відповідна тварина з урахуванням потреб учня.
- Забезпечити безпечні умови для учасників сеансу анімалотерапії та тварин.
- Розробити індивідуальний план оздоровлення для кожного учня.
- Використовуйте тварин, щоб зменшити стрес і підтримати учнів.
- Навчіть учнів керувати емоціями під час взаємодії з тваринами.
- Заохочуйте розвиток соціальних навичок, таких як спілкування та емпатія за допомогою анімалотерапії.
- Залучити батьків до реабілітаційного процесу та надати їм інформацію про ефективність анімалотерапії.
- Оцінює досягнення та результати роботи з урахуванням поставлених цілей та коригування програми реабілітації.
- Дотримуватися етичних принципів при роботі з тваринами та учнями, забезпечуючи дотримання прав і безпеки всіх учасників процесу.

Рекомендації щодо використання методу анімалтерапії в умовах кризових випадків у реабілітаційній роботі з учнями можуть включати 11 елементів

Етап № 1. Оцінка потреб учня – це комплексний підхід, який передбачає ретельний аналіз фізичного та емоційного стану учня, його індивідуальних особливостей та потреб. Для ефективної роботи за допомогою методу анімалтерапії, можна використовувати наступний план оцінки потреб:

1. Фізичний стан:

- Здійсніть огляд фізичного стану учня, враховуючи можливі обмеження, фізичні характеристики та стан здоров'я.
- Визначте, як тварина може впливати на фізичний розвиток та відновлення учня.

2. Емоційний стан:

- Вивчіть емоційний фон учня, враховуючи його ставлення до тварин, досвід взаємодії та емоційні реакції.

- Визначте можливості використання тварини для поліпшення емоційного стану учня.
3. Індивідуальні особливості:
    - Вивчіть індивідуальні особливості учня, такі як зацікавлення, вподобання, алергії та фобії.
    - Визначте, які види тварин можуть бути оптимальними для взаємодії з учнем на основі його індивідуальних особливостей.
  4. Сприйняття та взаємодія:
    - Спостерігайте за взаємодією учня з твариною, оцінюючи його навички спілкування, здатність сприймати та реагувати на сигнали та інструкції тварини.
    - Визначте, чи необхідно додаткова підтримка чи адаптація для забезпечення оптимальної взаємодії.
  5. Комунікація та самовираження:
    - Вивчіть рівень комунікативних навичок учня, його здатність виражати свої почуття та думки.
    - Визначте, як взаємодія з твариною може поліпшити комунікаційні навички та самовираження.
  6. Оцінка реакцій на стрес:
    - Врахуйте можливість стресових ситуацій та оцініть, як учень реагує на них.
    - Розробіть стратегії та методи заспокоєння, використовуючи взаємодію з твариною.

Цей підхід допоможе врахувати всі аспекти потреб учня та розробити індивідуальну програму роботи з використанням методу анімалтерапії.

Етап № 2. Вибір анімалотерапевта – важливий етап в розробці програми з використанням методу анімалтерапії. Щоб забезпечити ефективність та безпеку процесу, рекомендується розширити критерії вибору анімалотерапевта за допомогою наступних пунктів:

1. Кваліфікації та сертифікації:
  - Переконайтеся, що анімалотерапевт має відповідну кваліфікацію та сертифікацію в сфері анімалтерапії.
  - Питайте про професійні організації та асоціації, членом яких є анімалотерапевт.
2. Досвід та спеціалізація:
  - Вивчіть досвід роботи анімалотерапевта, зокрема його практику з дітьми в кризових ситуаціях.
  - Питайте, чи він має спеціалізацію в роботі з різними видами тварин, що можуть використовуватися в анімалтерапії.
3. Підготовка та підтримка тварин:
  - Дізнайтеся, як анімалотерапевт готує та підтримує тварин для взаємодії з дітьми.

- Переконайтеся, що він розуміє особливості та потреби кожного виду тварини.
4. Методи та підходи:
- Питайте анімалотерапевта про його методи та підходи до роботи з дітьми в кризових умовах.
  - Визначте, чи він враховує індивідуальні особливості учня та пристосовує підходи до кожної ситуації.
5. Етичні питання та безпека:
- Обговоріть етичні принципи роботи анімалотерапевта та його підходи до етичних питань у роботі з дітьми.
  - Запитайте про заходи безпеки, які він вживає для забезпечення безпеки учнів під час взаємодії з тваринами.
6. Відгуки та рекомендації:
- Перегляньте відгуки колег або попередніх клієнтів анімалотерапевта.
  - Запитайте про рекомендації та референції для додаткового перевірки його досвіду.

Обираючи анімалотерапевта, який відповідає цим критеріям, ви забезпечите якісний та безпечний підхід до роботи з дітьми у кризових ситуаціях за допомогою методу анімалтерапії.

Етап № 3. Обираючи тварину для анімалотерапії, важливо враховувати індивідуальні особливості учня, його страхи та можливості. Нижче наведено рекомендації для вибору конкретного виду тварини:

1. Собаки:

Переваги:

- Собаки володіють природною емпатією та дружелюбні.
- Можуть бути різних порід і розмірів, що дає можливість підібрати тварину, яка підходить конкретному учневі.
- Можливість проведення різних вправ та ігор з собакою для покращення фізичного та емоційного стану.

2. Коти:

Переваги:

- Коти можуть бути особливо відповідальними та теплими.
- Сприяють зниженню стресу та стимулюють вироблення позитивних емоцій.
- Ідеальні для учнів, які шукають тонкі та ніжні взаємодії.

3. Коні:

Переваги:

- Лазарі та контакт із конями можуть поліпшити фізичний тонус та координацію.
- Створюють можливість для активних занять на свіжому повітрі.
- Розвивають відчуття відповідальності та самооцінки.

Підбір тварини повинен ґрунтуватися на ретельному аналізі потреб та особливостей конкретного учня. Запитання до учня про його уподобання, страхи та попередні досвіди з тваринами допоможуть зробити найвдаліший вибір для ефективної анімалотерапії.

Етап № 4. Створюючи безпечне середовище для учасників анімалотерапії та тварини, слід дотримуватися ряду важливих принципів:

1. Аналіз потенційних ризиків:

- Проведіть оцінку потенційних ризиків, пов'язаних із взаємодією учасників та тварини.
- Визначте основні аспекти, такі як алергії, страхи учнів, можливість агресії з боку тварини та інші небезпеки.

2. Навчання та інструкції:

- Забезпечте учасників інформацією про поведінку та особливості тварини.
- Надайте інструкції з безпеки та визначте правила взаємодії для максимальної ефективності терапії.

3. Медична консультація:

- Зверніться до медичних фахівців для отримання консультацій та рекомендацій з урахуванням можливих медичних обмежень учасників.

4. Фізична безпека:

- Забезпечте належний контроль за фізичним взаємодією між учасниками та твариною.
- Створіть безпечні зони для проведення сесій, уникайте ситуацій, які можуть призвести до травм.

5. Спеціальні умови для тварини:

- Забезпечте належні умови для тварини під час сесій: затінені місця, доступ до води, врахування фізичних та емоційних потреб тварини.

6. Ефективна комунікація:

- Забезпечте чітку комунікацію між учасниками, фахівцями та власниками тварин.
- Встановіть систему сигналізації чи інший засіб для оперативного повідомлення про проблеми.

7. Екстрені заходи:

- Розробіть план екстрених заходів у випадку непередбачених ситуацій, таких як алергічні реакції, неспокійність тварини тощо.
- Забезпечте наявність необхідного обладнання для надання першої медичної допомоги.

Створення безпечного середовища включає в себе усілякі заходи для мінімізації ризиків та забезпечення оптимальних умов для ефективної терапії.

Етап № 5. Розробка індивідуальних програм для кожного учня – важливий етап в проведенні анімалотерапії. Нижче подано кілька кроків для ефективної розробки індивідуальних програм:

1. Аналіз потреб і можливостей:
  - Вивчення історії учня: детальний аналіз психосоціальної історії учня, щоб визначення його потреб, можливі обмеження та сильних сторін.
  - Оцінка взаємодії із твариною: зрозуміти, як учень взаємодіє з твариною, визначити фактори, що впливають на цю взаємодію.
2. Визначення цілей та завдань:
  - Формулювання основних цілей: визначення общих завдань, які ви хочете досягти під час анімалотерапії.
  - Розробити конкретні завдання для кожного уроку.
3. Співпраця з фахівцями:
  - Консультація з психологічними фахівцями: отримання порад та рекомендацій від фахівців, які враховують специфіку та потреби учня.
4. Вибір виду тварини:
  - Врахування індивідуальних особливостей: обрання тварини, яка відповідає фізіології та емоційним потребам учня.
5. Розробка плану:
  - Визначення структури: розподіл на етапи, враховуючи час, типи вправ та план взаємодії з твариною.
  - Впровадження різноманітних методів: Використання різноманітних підходів та вправ для досягнення різних цілей.
6. Моніторинг та корекція:
  - Систематичний моніторинг прогресу: ведення журналу прогресу та визначення, наскільки успішно досягаються поставлені завдання.
  - Корекція програми: зміна програми відповідно до розвитку учня та його змінених потреб.
7. Залучення батьків чи опікунів:
  - Інформування та залучення: відкрите спілкування з батьками чи опікунами, подання рекомендацій та надання підтримки у вивченні методів анімалотерапії вдома.

Розробка індивідуальних програм має бути гнучкою та адаптованою до змін у стані учня, сприяючи максимальному розвитку його потенціалу через анімалотерапію.

Етап № 6. Використання тварини як засобу підтримки може мати значний позитивний вплив на емоційний стан та загальний благополуччя учня.

Розглянемо кілька ключових аспектів використання тварини в якості засобу підтримки:

1. Зменшення стресу:

- Терапевтичний ефект дотику: фізичний контакт із твариною може сприяти виробленню гормонів щастя та зниженню рівнів стресу.
- Заспокійливий ефект: присутність та спілкування з твариною може стимулювати вироблення ендорфінів, що сприяє відчуттю спокою та зниженню стресу.

2. Збільшення самооцінки:

- Посилення відчуття важливості: взаємодія з твариною може створювати відчуття важливості та признання, що впливає на самооцінку учня.
- Розвиток відчуття відповідальності: догляд за твариною може розвивати в учні відповідальність та відчуття важливості своїх дій.

3. Підвищення настрою:

- Сприяння виробленню гормонів щастя: взаємодія з твариною може викликати вироблення серотоніну та інших гормонів, які підвищують настрій.
- Збудження позитивних емоцій: гра та спілкування з твариною можуть призводити до веселих та позитивних емоцій.

4. Покращення соціальних навичок:

- Сприяння комунікації: взаємодія з твариною може стати каталізатором для покращення соціальних навичок учня.
- Сприяння емпатії: розуміння та реагування на потреби тварини може сприяти розвитку емпатії учня.

5. Стимулювання рухової активності:

- Прогулянки та фізичні вправи: задіяння у фізичних активностях разом із твариною може сприяти загальному фізичному здоров'ю та відчуттю енергії.

6. Сприяння розвитку творчих навичок:

- Гра та творчі завдання: використання тварини в творчих завданнях може розвивати творчість та уяву учня.

Враховуючи ці аспекти, ефективне використання тварини як засобу підтримки може стати цінним елементом педагогічної роботи з учнями в умовах кризових випадків.

Етап № 7. Управління емоціями за допомогою анімалотерапії може бути ефективним способом навчання учнів розпізнавати та реагувати на свої емоції. Розглянемо конкретні заходи для цього:

1. Спілкування з твариною:

- Емоційне вираження: заохочуйте учнів виражати свої емоції під час взаємодії з твариною, обговорюючи свої враження та переживання.

- Природні реакції тварини: розглядайте природні реакції та вирази тварини як спосіб вивчення різних емоцій.
2. Ігри та вправи:
    - Гра в емоційні вирази: використовуйте гру, де учні мають виражати свої емоції через міміку та рухи під час взаємодії з твариною.
    - Вправи на релаксацію: навчіть учнів простим вправам релаксації, спрямованим на зниження стресу та агітації.
  3. Обговорення емоцій:
    - Діалоги з твариною: заохочувати учнів розповідати тварині про свої емоції та почуття, що допомагає їм виразити та осмислити свої почуття.
    - Обговорення схожих ситуацій: порівнюйте емоції учнів з емоціями тварини та обговорюйте, як вони впливають одне на одного.
  4. Техніки саморегуляції:
    - Дихальні вправи: вчіть учнів дихальним технікам для зменшення напруги та стресу під час взаємодії з твариною.
    - Медитація: впроваджуйте прості медитаційні техніки для допомоги учням зосереджуватися та заспокоюватися.
  5. Використання емоційної підтримки тварини:
    - Обійми та ласка тварину: показуйте учням, як фізичний контакт з твариною може сприяти зниженню рівня стресу та підвищенню настрою.
    - Позитивна взаємодія: зазначити та поощряйте позитивні моменти взаємодії учнів з твариною для підтримки емоційного благополуччя.
  6. Психосвіта:
    - Сесії обговорення емоцій: проводьте сесії, де учні можуть виражати свої емоції та ділитися досвідом взаємодії з твариною.
    - Теоретичні відомості: надавайте учням інформацію про те, як тварини впливають на емоційний стан людини та як це можна використовувати для свого благополуччя.

Ці заходи спрямовані на те, щоб навчити учнів управляти своїми емоціями через позитивну взаємодію з тваринами та розвивати їх емоційну компетентність.

Етап № 8. Стимулювання соціальних вмінь через анімалотерапію може бути дієвим методом розвитку комунікаційних навичок та сприяння формуванню позитивних відносин. Розглянемо кілька аспектів:

1. Розвиток емпатії та співчуття:
  - Спостереження за тваринами: використовуйте ситуації взаємодії з тваринами для обговорення та розвитку емпатії до їхніх потреб та почуттів.
  - Спільна догляд за тваринами: залучайте учнів до спільного догляду за тваринами, що сприяє розвитку відповідальності та співпраці.

2. Робота в групах:

- Задачі з тваринами в групах: створюйте завдання, які вимагають співпраці в групах для досягнення певних цілей або догляду за тваринами.
- Групові вправи з тваринами: проводьте вправи, що спонукають учнів взаємодіяти та розвивати комунікативні навички.

3. Сприяння комунікації:

- Спілкування з тваринами: використовуйте взаємодію з тваринами для стимулювання вербальної та невербальної комунікації.
- Ігри та вправи: впроваджуйте групові ігри та вправи, спрямовані на розвиток навичок спілкування та обговорення.

4. Формування позитивних відносин:

- Загальні дії з тваринами: розвивайте в учнях навички позитивного взаємодії з тваринами, що сприяє формуванню позитивних відносин.
- Поощрення взаємодії: використовуйте похвалу та позитивне посилення для стимулювання взаємодії та спілкування.

5. Розвиток навичок слухання:

- Співпраця учнів із тваринами: заохочуйте учнів слухати потреби та сигнали тварини, що сприяє розвитку уважності та слухання.

6. Взаємодія з різними видами тварин:

- Варіація видів тварин: залучайте учнів до взаємодії з різними видами тварин для розширення їхнього розуміння та адаптації до різних ситуацій.

7. Стимулювання взаємодії через гру:

- Ігрові сценарії з тваринами: розробляйте ігрові сценарії, де учні можуть взаємодіяти з тваринами у формі гри, що сприяє активній участі та комунікації.

8. Формування позитивного сприйняття:

- Поширення позитивних інтеракцій: створюйте умови для частіших позитивних взаємодій та успіхів у взаємодії з тваринами, щоб підтримувати позитивне сприйняття самого себе та інших.

Етап № 9. Фіксування прогресу в анімалотерапії є важливою частиною реабілітаційного процесу. Щоб ефективно відслідковувати прогрес учнів та внесені зміни, можна використовувати наступні методи:

1. Систематичні спостереження:

- Щоденні/щотижневі записи: ведення журналу з описом взаємодії учня та тварини. Зазначення спостережень за емоційним станом, рівнем агітації, виразами обличчя тощо.
- Визначення ключових моментів: фіксування особливих моментів, таких як успішні взаємодії, виявлення нових навичок або позитивні зміни в емоційному стані.

2. Залучення учнів до процесу відстеження:

- Самостійне спостереження: заохочуйте учнів вести власні записи або малюнки, відображаючи їх емоції та враження від взаємодії з твариною.
  - Обговорення прогресу: регулярно проводьте бесіди з учнями, обговорюючи їхні власні спостереження та враження.
3. Використання шкал та показників:
- Емоційні шкали: розробіть шкали для визначення рівня емоційного стану учня перед і після сесій анімалотерапії.
  - Поведінкові показники: встановіть конкретні показники, такі як зниження рівня агресії, покращення концентрації, збільшення соціальних вмінь.
4. Анкетування та спілкування з батьками/опікунами:
- Анкети для батьків: створення анкет для отримання зворотнього зв'язку від батьків щодо емоційного та поведінкового прогресу учнів.
  - Інтерв'ю з батьками: проведення інтерв'ю для отримання більш детальної інформації та вражень щодо впливу анімалотерапії на дитину.
5. Метрики та критерії успіху:
- Визначення конкретних цілей: постановка метричних цілей для кожного учня на основі його потреб та індивідуальних обставин.
  - Регулярне оцінювання: використання зарані визначених критеріїв успіху для оцінювання прогресу.
6. Публікація результатів:
- Створення звітів: розробіть систему звітів, де відображатиметься прогрес учнів у вигляді графіків, діаграм, текстових описів.
  - Поділ результатів: діліться успіхами та висновками з батьками, колегами та іншими зацікавленими сторонами.

Ці методи допоможуть систематично відстежувати прогрес учнів у процесі анімалотерапії та надавати інформацію для подальшої корекції програми реабілітації.

Етап № 10. Залучення батьків у процес реабілітації через анімалотерапію може значно покращити результати та підтримку дитини вдома. Ось кілька методів, які можна використовувати для залучення батьків:

1. Інформаційні сесії:
  - Батьківські зустрічі: організовуйте регулярні зустрічі з батьками для обговорення перебігу анімалотерапії та висвітлення її позитивних аспектів.
  - Лекції та семінари: проводьте лекції та семінари, присвячені ролі тварин в розвитку та підтримці дітей у кризових ситуаціях.
2. Індивідуальні консультації:

- Особисті зустрічі: пропонуйте індивідуальні консультації для батьків, де можна обговорити індивідуальні потреби та прогрес дитини.
  - Подача інформації: забезпечуйте батьків інформацією про те, як підтримувати позитивний ефект анімалотерапії вдома.
3. Спільні заняття:
- Участь батьків: залучайте батьків у спільні сесії з анімалотерапії, де вони можуть спілкуватися та спостерігати за взаємодією своєї дитини з твариною.
  - Сімейні заходи: організовуйте заходи, спрямовані на взаємодію сім'ї з тваринами, щоб зміцнити родинні відносини.
4. Інструкції та рекомендації:
- Пам'ятки для батьків: розробляйте пам'ятки та інструкції для батьків щодо того, як підтримувати анімалотерапію поза заняттями.
  - Рекомендації для дому: дайте конкретні поради та рекомендації, які можуть бути використані вдома для підтримки розвитку дитини.
5. Зворотній зв'язок:
- Обмін враженнями: залучайте батьків до обміну враженнями та думками про вплив анімалотерапії на їхню дитину.
  - Опитування та анкети: проводьте анкетування та опитування серед батьків для збору зворотного зв'язку та оцінки ефективності програми.
6. Розвивайте спільноту:
- Батьківська спільнота: створіть форум або групу для батьків, де вони можуть обмінюватися ідеями, питаннями та досвідом щодо анімалотерапії.
  - Спільнотні заходи: організовуйте спільнотні заходи, що сприяють об'єднанню батьків та підтримці один одного.

Ці методи допоможуть створити плідну співпрацю між педагогічним колективом, батьками та дітьми, спрямовану на досягнення позитивних результатів у реабілітації через анімалотерапію.

Етап № 11. Оцінка результатів в реабілітаційній роботі з використанням методу анімалотерапії важлива для забезпечення ефективності та виправлення програми відповідно до потреб учнів. Ось кроки, які можна врахувати при оцінці результатів:

1. Постановка цілей:
  - Конкретність цілей: перевірте, наскільки конкретні та вимірювані були поставлені цілі реабілітаційної програми.
2. Збір інформації:
  - Систематичне спостереження: здійснюйте систематичне спостереження за поведінкою, емоційним станом та взаємодією учнів з тваринами під час сесій анімалотерапії.

- Індивідуальні оцінки: застосовуйте індивідуальні оцінки стану кожного учня, визначаючи зміни в їхньому фізичному та емоційному стані.
3. Оцінка ефективності:
- Визначення покращень: оцінюйте виявлені покращення в емоційному стані, соціальних навичках, концентрації та інших аспектах життя учнів.
  - Порівняння зі стартовим станом: порівнюйте отримані результати зі стартовим станом учнів перед початком анімалотерапії.
4. Оцінка взаємодії:
- Аналіз взаємодії: оцінюйте якість та характер взаємодії учнів з тваринами та оточуючими, враховуючи різноманітні аспекти, такі як емпатія, спілкування та співпраця.
5. Анкетування та зворотній зв'язок:
- Анкетування батьків: застосовуйте анкетування серед батьків для отримання їхнього зворотного зв'язку та спостережень щодо змін у поведінці та стані дітей.
  - Зворотній зв'язок від учнів: проводьте бесіди або додаткові сесії для отримання зворотного зв'язку від учнів самостійно щодо їхнього стану та вражень від анімалотерапії.
6. Коригування програми:
- Зміни в програмі: на основі отриманих даних коригуйте реабілітаційну програму, враховуючи виявлені потреби та позитивні зміни.
  - Процесуальні виправлення: вносьте процесуальні зміни для оптимізації роботи з тваринами та удосконалення взаємодії.
7. Залучення фахівців:
- Консультації фахівців: залучайте фахівців для проведення додаткових оцінок та консультацій з метою вдосконалення роботи з анімалотерапією.

Цей підхід дозволяє не лише визначити ефективність реабілітаційної роботи, але й адаптувати програму до конкретних потреб та особливостей учнів.

Етап № 12. Етичні аспекти в роботі з тваринами та учнями включають ряд принципів та заходів, які спрямовані на забезпечення безпеки, добробуту тварин і емоційного комфорту учнів. Ось кілька аспектів етичної практики в анімалотерапії:

1. Добробут тварин:
- Дотримання стандартів: використовуйте тільки тих тварин, які мають відповідні стандарти здоров'я та є підготовлені для взаємодії з дітьми.

- Забезпечення комфорту: враховуйте фізіологічні та психологічні потреби тварин, щоб забезпечити їхній комфорт та безпеку.
2. Безпека учнів:
    - Підготовка персоналу: навчіть персонал, який працює з тваринами, правилам безпеки та ефективним методам взаємодії.
    - Контроль за сесією: слідкуйте за ходом сесій, запобігайте можливим ситуаціям, які можуть створити ризик для учнів.
  3. Конфіденційність:
    - Захист приватності: дотримуйтеся принципу конфіденційності, не розголошуючи особистої інформації про учнів без їхньої згоди.
  4. Індивідуалізація підходу:
    - Врахування особливостей: персонал повинен бути свідомим індивідуальних особливостей та потреб учнів, і враховувати це при взаємодії з тваринами.
  5. Заборона насильства:
    - Безпечне обходження: забороняйте будь-які форми фізичного або емоційного насильства від персоналу або тварин в стосунках з учнями.
  6. Оцінка користі та ризиків:
    - Вагомість ефектів: перед включенням анімалотерапії оцінюйте потенційні користі та ризики для кожного учня, враховуючи їхні особливості.
  7. Додержання законодавства:
    - Визначення вимог: ретельно вивчайте законодавство та вимоги щодо використання тварин в реабілітаційних програмах.
  8. Культурна чутливість:
    - Врахування культурних особливостей: будьте чутливими до культурних відмінностей та враховуйте їх у взаємодії з учнями та їхніми сім'ями.
  9. Залучення фахівців:
    - Консультування експертів: залучайте фахівців, які можуть надати консультації з етики та безпеки у роботі з тваринами та учнями.

Ці етичні аспекти сприяють створенню безпечного, ефективного та етичного середовища для проведення анімалотерапії з учнями у кризових ситуаціях.

Не забувайте про етичні стандарти поводження з тваринами містять низку принципів, які визначають належне та етичне поводження з тваринами в усіх аспектах контакту між людиною і твариною.

1. Повага до тварин: спілкування з тваринами має ґрунтуватися на повазі та повному визнанні їхньої індивідуальності та прав.
2. Безпека та добробут: при взаємодії з тваринами слід враховувати їхню безпеку та добробут, а також уникати ситуацій, які спричиняють стрес або дистрес для тварини.

3. Заборона насильства: фізичне та психологічне насильство над тваринами заборонено, оскільки воно порушує їхні права і може завдати шкоди їхньому фізичному та психічному стану.
4. Етика експериментів: експерименти та дослідження за участю тварин повинні проводитися відповідно до етичних норм, з урахуванням їхнього благополуччя та істинності.
5. Відповідальність: ті, хто контактує з тваринами, повинні нести відповідальність за свої дії і приймати рішення з думкою про добробут і безпеку тварин.
6. Заборона жорстокості: жорстоке поводження з тваринами, їх використання в особистих цілях або для задоволення безцільних бажань людини не допускається.
7. Етика утримання тварин Тварини повинні утримуватися в достатньо комфортних умовах, які задовольняють їхні природні потреби та забезпечують їхнє благополуччя.
8. Сприяння збереженню видів Робота з тваринами повинна сприяти збереженню видів тварин та їхніх природних середовищ існування, а також не повинна завдавати їм шкоди чи загрожувати.

Ці етичні стандарти формують повагу та належне ставлення до тварин у суспільстві, а також допомагають забезпечити їхній добробут і захист.